

míněna účinnost právního jednání, jež předsevzítí se obecní výbor usnesl, neboť vůle obce o sobě nestačí v těchto případech podle zákona, by přivodila právní účinky zamýšlené obecním výborem. Uděluje-li okresní zastupitelství schválení podle § 97 obec. zřiz., doplňuje tím smluvní vůli obce, jež o sobě nemůže založiti zamýšlený právní účinek. Nestalo-li se schválení, zůstává smluvní vůle obce neúčinnou, nezpůsobilou založiti zamýšlený právní účinek. První soud zjistil z pozemkové knihy, že parcela čk. 390/29, o niž ve sporu jde, jest obecním statkem J.-ským (žalované obce). Jest nesporno, že okresnímu zastupitelstvu v J. byla předložena v roce 1919 ke schválení trhová smlouva mezi obecním výborem v J. a žalujícím družstvem, týkající se jen odprodeje stavební parcely č. k. 883, nikoli však pozemkové parcely č. k. 390/29. Usnesením okresního zastupitelstva v J. ze dne 26. června 1919 byla tedy schválena jen smlouva o prodeji st. parc. č. k. 883 žalujícímu družstvu, nikoli však poz. parc. č. k. 390/29. I kdyby tedy správným bylo zjištění prvního soudu, že se vůle obecního výboru nesla k tomu, prodati družstvu truhlárnu stav. par. č. k. 883 i s poz. parc. č. k. 390/29, nebyla smlouva ohledně prodeje této parcely obcí platně uzavřena a nezaložila žádné právní účinky ani pro obec, ani pro žalující družstvo, ježto nebyla v tom rozsahu schválena okresní správní komisí, a nemůže se proto družstvo domáhati žalobou na obci splnění smlouvy ohledně poz. parc. č. k. 390/29, ani vydání listiny, způsobilé ke vkladu práva vlastnického pro družstvo na parcelu tu.

Čís. 11946.

Prozatímním opatřením podle § 382 čís. 8 ex. ř. se nerozhoduje o manželském právu stran.

Pro otázku příslušnosti soudu k povolení prozatímního opatření nemá významu, zda rozepře má býti zahájena před cizozemským soudem, ledaže by cizozemský rozsudek nemohl býti v tuzemsku vykonán.

Prozatímní opatření zatímní výživy, jehož se manželka domáhá až do rozhodnutí sporu o rozluku, nelze povolit, uvedla-li navrhovatelka zároveň, že se k vůli dítěti nezamýšlí domáhati proti odpůrci rozvodu nebo rozluky, ježto pořád ještě doufá, že se manžel polepší.

(Rozh. ze dne 1. října 1932, R II 258/32.)

Soud první stolice povolil manželce oddělené bydliště a uložil manželci, by jí platil měsíční výživné až do právoplatného rozhodnutí sporu o rozluku manželství, jenž bude zahájen, jinak na dobu jednoho roku. Rekursní soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. Důvody: Ustanovení § 382 čís. 8 ex. ř. je provedením zásady § 107 obč. zák. a předpokládá, že jde o manžele příslušné do Čsl. republiky, nikoliv však o cizozemce, jako v souzeném případě o příslušníky německé říše podléhající německému právu manželskému (vlád. nař. ze dne 25. června 1924 čís. 131 sb. z. a n.). Nemůže proto tuzemský soud rozhodovati o manželském právu cizozemců, takže je správná rekurentova námitka nepřislušnosti. Návrh je však mimo to i bezdůvodný, po-

něvadž při prozatímním opatření jde o prozatímní stav a navrhovatelka v podání uvádí, že není jejím úmyslem podati proti rekurentu žalobu o rozvod neb o rozluku manželství (§ 391 ex. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud vyhověl odpůrcovu rekursu z dvojího důvodu: předně, že tuzemský soud nemůže rozhodovati o manželském právu cizinců a proto že je odůvodněna námitka nepřislusnosti dovolaného soudu, za druhé že navrhovatelka v podání ze dne 5. listopadu 1931 uvádí, že se k vůli dítěti nezamýšlí domáhati proti odpůrci rozvodu nebo rozluku, jelikož pořád ještě doufá, že se důkladně polepší. K onomu důvodu nelze přisvědčiti, neboť rozhodnutím o nároku na prozatímní opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř. nebude rozhodnuto o manželském právu stran a pro otázku příslusnosti soudu k povolení prozatímního opatření nemá význam, zda rozepře má býti zahájena před cizozemským soudem, vyjímajíc, že by cizozemský rozsudek nemohl býti v tuzemsku vykonán, což tu nedopadá. Není tudíž pochybnosti o tom, že dovolaný soud je příslušný k rozhodnutí o návrhu. Druhý zamítací důvod jest však správně odůvodněn. Navrhovatelka sice uvedla v původním návrhu, že žádá o povolení prozatímního opatření do právoplatného rozhodnutí sporu o rozluku, který bude zahájen, jinak na dobu jednoho roku, ale v podání učinila ono vyjádření. Z toho je patrné, že nepomýšlí zahájití spor, ve kterém by rozsudek trvale upravil vzájemné poměry stran, nýbrž vykonati nátlak na odpůrce prozatímním opatřením, by se »důkladně polepšil«. Protože prozatímní opatření má sloužiti k tomu, by právo strany bylo zajištěno před zahájením rozepře nebo za ní, nebo za exekučního řízení (§ 378 ex. ř.), není odůvodněn návrh, který tohoto účelu nemá a podle jasného vyjádření navrhovatelky míti nemůže. Navrhované opatření nemůže býti povoleno jako prozatímní opatření.

Čís. 11947.

Pozůstalostní dluh, jenž byl přihlášenými dědici uznán, patří mezi dluhy, jež byly převzaty při odevzdání pozůstalosti iure crediti. Lhostejno, že usnesení o odevzdání pozůstalosti neobsahuje výpočet pohledávek, k jichž zapravení byla pozůstalost na místě zaplacení odevzdána. Usnesením tím jest prokázán (§ 9 ex. ř.) přechod dluhu na přejímatele pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 1. října 1932, R II 375/32.)

Československý stát vedl k vydobytí daní, dlužných zůstavitelkou Kateřinou A-ovou, exekuci proti jejímu synovi Janu A-ovi a opíral exekuční návrh o výkaz nedoplatků daní, vydaný proti Kateřině A-ové, jako exekuční titul, a o usnesení okresního soudu v O. ze dne 22. února 1930, jímž se pozůstalostní jmění po Kateřině A-ové přenechává jure crediti zůstavitelčinu synu Janu A-ovi, proti tomu, že převezme všechny pozůstalostní dluhy. Soud první stolice zamítl exekuční návrh pod-